

A misty savanna landscape with acacia trees and a palm tree in the distance. The scene is hazy, with a soft, diffused light. The trees are silhouetted against the light background, creating a sense of depth and atmosphere. The overall color palette is muted, with greys, blues, and greens.

Tanzania 2007

TANZANIA

periode 24 augustus - 4 september 2007

Tussen trompetterende olifanten en tse tse vliegen.

Pompiedompompom. Stoer ten opzichte van wat soortgenoten stapt een jakhals parmantig en met een enigszins minachtende blik richting bloederige restanten van wat eens een buffel was. Links van de kleine viervoeter ligt een vermoeide leeuw uit te buiken en rechts, op hooguit vijftien meter afstand, steekt een leeuwinnenkop boven het gras uit.

Eén keer knipperen met haar ogen is genoeg de jakhals verschrikt achteruit te doen deinzen. Maar het verse buffelvlees oogt te aantrekkelijk om de prooi te laten voor wat die is. Dus voorzichtig, op de voet gevolgd door nog twee jakhalzen, onderneemt het diertje een tweede poging. Nu weet het aaseter-tje een paar meter verder te komen, maar wederom laat de leeuw weten niet van plan te zijn een ander dier ook maar één hapje van de buffelresten te gunnen. Het schouwspel in de Ngorongorokrater in Tanzania herhaalt zich nog een aantal keer, maar uiteindelijk moeten de jakhals en zijn maatjes met de staart tussen de poten afdruipen. Een stukje gestolen maal zit er vandaag, 1 september, niet in.

Tekst: Monique van Rijen-Bos / Foto's: Dick Bos

Schitterend kat-en-muisspel tussen de jakhalzen en de leeuwen in de Ngorongoro krater.

Met vier personen, Else, Hans, Dick en ik, zijn we sinds 24 augustus in Tanzania waar we tot en met 3 september blijven voor een luxe, best decadente safarireis om vooral veel wild te spotten. En dat zien we.

Gids Baraka van Roy Safari's haalt ons in Kilimanjaro van het vliegveld. Een aangename verrassing volgt wanneer we ons voertuig ontdekken. Het blijkt een jeep met omhoog te klappen dak waar makkelijk zes passagiers

in kunnen. Wij zitten met zijn viertjes dus zeer comfortabel. Echter, het is inmiddels avond, dus Baraka brengt ons eerst maar eens naar het keurige Kibo Palace hotel in Arusha waar we een borrel nemen, dineren en overnachten.

De echte vakantie begint eigenlijk pas vandaag, de 25ste. De eerste boababs doemen op in het Afrikaanse landschap. Via Makuyuni, waar even een blik valt te werpen op een markt van de Masai, arriveren we in het Tarangire.

Dit 2600 km² tellende nationale park biedt één en al verrassing. Meteen al staan er olifanten, zebra's, impala's en wildebeesten. De eerste giraffe knikt ons toe, evenals een hamerkop. Een kleine drie uur rijden langs het nodige wild en talloze vogels staan we bij het Swala Camp. Bij dit kleinschalige exclusieve tented kamp is de ontvangst niet alleen allerhartelijkst maar ook met een nat doekje, om de bestofte gezichten en handen wat op te frissen, en een glas champagne. De tenten, met riante bedden en een badkamer ensuite, beschikken over een privé terras met uitzicht op de wildernis. De

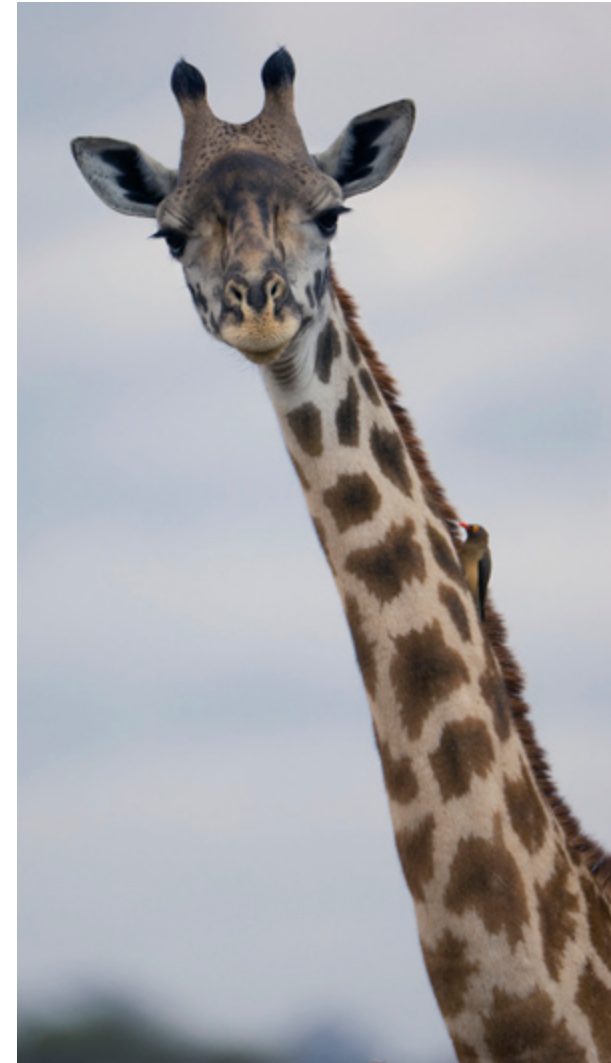
Baobabs in Tarangire National Parc

realiteit is hier zoals je verder alleen in luxe glossy magazines ziet. In de verte zijn olifanten te zien. Wouw! Wat is dit gaaf.

Na een copieuze lunch, waarbij glas al wordt bijgevuld voordat het is leeggedronken, breekt de tijd aan voor een gamedrive. Naast allerlei wild op de grond treffen we in de bomen indrukwekkende visarenden aan, parkieten, papegaaien, een uil en ijsvogeltjes, maar boven alles een luipaard, al zien we slechts de staart.

Terwijl de schemer zijn intrede doet, keren we terug in het Swala camp. Na wat tijd waarin iedereen zich even kan opfrissen, haalt een bewapende butler ons op. Niet uit oogpunt van overbode

dige luxe, maar vanwege het feit dat er misschien een leeuw of olifant je pad kruist. Na een heerlijk maal in de lounge aan een prachtig gedekte tafel zit deze geweldige dag er op. Onder het canvas van onze tent is het bijna zonde om in slaap te vallen, maar uiteindelijk gebeurt dat toch.

Een kudde olifanten uit zich dreigend naar ons.

Met koffie, jus d'orange en koekjes komt men ons zondag 26 augustus wakken. Waterbokken grazen voor de deur. Na het ontbijt in de lounge rijden we om acht uur alweer door het machtig mooie Tarangire.

Een lilac-breasted roller showt zijn kleurige veren en een paartje bateleurs met jongen kijkt ons nieuwsgierig na zodra we passeren. Een voorbij vliegende buffaloweaver maakt duidelijk dat er buffels in de buurt moeten zitten. Dat blijkt het geval op slechts enkele meters afstand. De beesten zitten vol ossepickers, met hier en daar een koereiger. Een hadada ibis hangt in de lucht en nog meer buffels gapen ons aan. Zodra ze de voor hun vreemde mensengeur oppikken rennen ze er echter in rap tempo vandoor. We rijden verder en spotten onder meer de African harrier hawk, een Von der Decken's hornbill, een long tailed fiscal, de black bellied bustard, de black shouldered martial eagle, een bare faced go away bird en een prachtig gekleurde little bee-eater. Dan ontdekken we een grappige dik-dik, een koedoe en onze eerste leeuw

Kirk's dik-dik

in Tanzania. Meer indrukwekkend is toch een kudde olifanten die zich zeer dreigend naar ons uit. We gaan snel zitten in de hoop de enorme dieren te kalmeren. Voor en achter ons steken ze vervolgens met flapperende oren het onverharde pad over op één na. Die piest er pal naast onze jeep eerst nog even minstens 25 liter uit voordat het dier afstand neemt. Dat was wel even spannend, maar we brengen het er levend van af. Voor we het in de gaten hebben blijkt het alweer lunchtijd. Lekker decadent dekt Baraka een tafel op een picknickplek en trekt een keurig flesje witte wijn open. En daar zitten we dan, in de zonovergoten Afrikaanse wildernis met een heerlijke maaltijd.

klinkt uit het aardedonker leeuwengebrul, gevolgd door geluiden van een olifant. Wat is dit toch een spectaculair plekje.

Als die is weggewerkt zetten we de gamedrive voort, zien weer talloze vogels en viervoeters. Onder hen een zwaar-gewonde zebra. Zelig! Het beest moet met zijn volledig opengereten achterkant creperen van de pijn. Volgens Baraka zal het dier het uiteindelijk niet lang overleven.

's Avonds geen hyanabloedsoep of olifantenlul als hoofdgerecht zoals ober Raymond Kiseke ons lachend antwoordt op de vraag wat de pot schaft. Lekker smaakt het alternatief in elk geval wel. Terwijl we eten

Geweldig! Na koffie, jus d'orange en koekjes op bed blijkt er een olifant voor de tent te staan. Die heeft hier schijnbaar de hele nacht rondgebanjerd, maar daar hebben we verdorie doorheen geslapen.

Na het ontbijt, waarbij een mocking bird een klontje boter van tafel pikt, zit tot onze spijt het verblijf in Swala Camp er alweer op. We vertrekken richting Lake Manyara langs de Rift vallei. Dan ineens remt Baraka: "I think there is a lion in that tree". En ja hoor, hij heeft gelijk. Hoewel op behoorlijke afstand hangt daar een leeuw op een tak. Dat Baraka die wist te ontdekken getuigt wel van het bezit van haviksogen. We waren er zonder hem geheid voorbij gereden.

Anderhalf uur later komen we aan bij het Kirurumu tented camp. Geen vervelend onderkomen, maar niet zo schitterend als de vorige. Wel is het een paradijs voor vogelliefhebbers. Het wemelt van de gevederde

vrienden zoals de red-checked cordon-blue, de crimson rumped waxbill en de African golden oriole. Na de lunch staat het Lake Manyara National Park gepland. Dit 330 km² omvattende natuurgebied bestaat voor een derde uit land en voor de rest uit water. Apen zoals de blue monkey en de baboon zitten al gelijk bij de ingang van het park. Honderden, misschien zelfs

Little bee-eater

duizenden pelikanen spetteren in het meer. Verder vertoeven daar nijlpaarden, flamingo's, kraanvogels, marabu's en ooievaars. Toppie is dat we op de valreep en nu in zijn geheel, een luipaard spotten, waarna vervolgens giraffen ons de weg het park uit blokkeren. Uiteindelijk bereiken we net op tijd de slagboom. In het kamp Kirurumu sluiten we met een diner en een flesje Nederburg cabernet sauvignon deze dag, die van ons drie sterretje krijgt, af.

De heer en mevrouw Von der Decken's Hornbill

Secretarisvogel

Het is alweer de 28ste. We worden na een goede nacht gewekt door allerlei dierengeluiden, waaronder vooral die van vogels. Erg leuk. We reizen verder.

Na het vertrek rijden we door een gebied waar de Iraqw wonen, een stam afkomstig uit Ethiopië. De gemeenschap telt vandaag de dag inmiddels tweehonderdduizend mensen en woont in en om Karatu. Lekker vroeg, even voor half tien, zijn we al bij de Ngorongoro National Reserve. In het 8300 km² tellende reservaat komen zowel regenwoud als savanne voor. Een African pied wagtail heet ons kwetterend welkom en een paar kilometer verder kijken we uit over de krater. We gaan hier nog niet in, maar rijden eerst via

het reservaat richting Serengeti National Park om vervolgens te lunchen, voordat we het nationaal park betreden. Daar dienen Thomson en Grants gazelles, een hartebeest en de topi zich als eerste aan. Later volgen de witte lepelaar, een blauwe reiger, krokodillen, een civetkat, ons tweede luipaard, een tawny eagle, een vervet monkey en ga zo maar door.

Het chalet van de Mbalageti lodge dat we eind van de dag betrekken overtreft alle verwachtingen. Wat een schitterend onderkomen mét eigen terras, met klamboe afgedekte hemelbedden, een waanzinnige badkamer en fantastisch uitzicht over de Serengeti. We eten 's avonds voortreffelijk op het sfeervolle terras van de lodge.

Topi's

Fraai stel hoorns op deze buffel!

De chalets van de Mbalageti lodge...

...mankeert niets aan!

Woensdag de 29ste beginnen we, na een perfect ontbijt, met een gamedrive. Twee jakhalzen en acht hyena's zijn de eerste dieren op ons pad.

Dan volgen een colobusmonkey, herkenbaar aan een enorme staart met witte kwast, de monitor lizard, vier visarenden, Rüppell's long tailed starling, een martial eagle en dan ineens twee leeuwen, drie leeuwinnen en vier welpen. Helemaal geweldig natuurlijk. Een African civet maakt zich te snel uit de voeten om leuk te fotograferen en dat geldt ook voor een uitgebreid 'assortiment' van zeker twintig banded mongoose. Maar acht giraffen poseren daarentegen wel uitvoerig. Het is een superdag, eigenlijk zoals ook alle eerdere in Tanzania. Veel te snel breekt de avond aan waar we wel nog even genieten van een heerlijk maal met uitzicht over de Serengeti.

Vanaf een heuvel kijken we uit over de schier eindeloze Serengeti.

Een territorium moet regelmatig worden gemarkeerd.

Een stuk of tien aaseters, zoals de Rüppell's griffon vulture, de lappet-faced vulture en marabu's pikken en trekken aan de resten van wat vermoedelijk ooit een wildebeest was.

We gamedriven deze 30ste augustus alweer door de Serengeti, na natuurlijk een ontbijtje met uitzicht op dit nationaal park. Al snel worden we geconfronteerd met twee families olifanten, die luid trompetterend, met flapperende oren en bomen uit de grond rukkend naar de rivier gaan om te drinken. In een derde familie schijnt een conflict gaande te zijn. Dat zoiets angstaanjagend klinkt kan ik verzekeren. Al dat gegrom, zeer luid getrompetter en het geluid van wilde bewegingen en krakend hout zijn fantastisch om van nabij te beleven, al is het met draaiende motor om snel te kunnen vluchten mocht de situatie daarom vragen. Blond gras gaat over in geel en lichtbruin. Dan volgen groen, donkergroen blauw en blauwpaars van de bergen die de achtergrond van het decor vormen. In het schitterende kleurenpalet verschijnen even later acht leeuwen, dan weer een kleine trap en een tawny eagle. Hoewel het wat dieren betreft rustiger is dan we hadden verwacht vermaakt

iedereen zich prima. Totdat een zwerm tse tse vliegen ons belaagt en de insecten steken waar ze kunnen. Baraka besluit rechtsomkeert te maken. Goed plan wel, want de situatie is niet meer te harden. Rond vijven, dus best vroeg, zijn we terug in de Mbalageti lodge waar na het avondmaal de derde nacht zich aandient. Die zijn donker en daardoor mooi. De hemel vol sterren, het schaarse licht van de maan. Gebrul van een leeuw doorbreekt de stilte.

Geen leuke band, de situatie is net iets ernstiger.

Afgelopen nacht zaten er verschillende zebra's bij ons chalet en ook was het brullen van leeuwen en gekrijs van hyena's goed hoorbaar.

Met het achterlaten van kleren, maakt vooral Hans vrienden voor het leven. In dit land is men erg blij met kleding, hoeft echt niet gewassen te zijn. Gewoon na het dragen weg geven, valt goed. En zelf heb je geen vuile was, ook prettig na thuiskomst. Na het afstand doen van T-shirts en zelfs een jack vertrekken we voor het laatste stukje van deze reis.

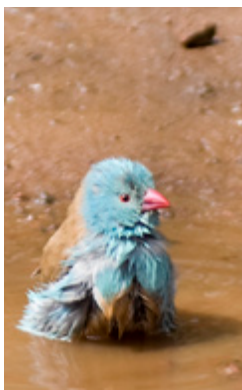

Het is alweer de 31ste. Gamedrivend verlaten we de Serengeti en zien weer van alles en nog wat. Twee keer een kwartet hyena's, de nodige roofvogels en warempel, ons derde luipaard. Dit beest poseert zelfs uitvoerig. Erg leuk natuurlijk al is het maar voor de fantastische platen die deze actie oplevert. Nog niet bekomen van de opwinding, spotten we ook nummer vier, luierend in een boom. Niet te geloven, wat een feest.

En als we alles gehad denken te hebben, ligt er nog een leeuwenpaar op de kopjes, zoals de enorme rotsen op weg naar de 'gate' worden aangeduid.

Na wat eten, gewoon uit een lunchbox, zetten we koers richting Ngorongoro. Maar het gaat niet helemaal volgens planning. Ineens begint Baraka te slingeren en horen we een knal. Als we eenmaal stil staan, neemt onze gids de schade op. Geen leuke band, de situatie is net iets ernstiger.

Een bladveer blijkt gebroken, een achterwiel geblokkeerd en we kunnen niet meer voor of achteruit. Gelukkig stopt al gauw ene Gregory. Die redt ons met alle bagage uit het stof onder de brandende zon vandaan. Wel hebben we te doen met Baraka, die achterblijft. Gregory brengt ons naar de Serena lodge met uitzicht op de krater. Als we na de borrel en een erg leuke en knappe arabicshow aan tafel gaan, rinkelt de telefoon. Baraka blijkt de auto met te hulp schietende collega's en een houtje touwtje reparatie bij een garage te hebben gekregen. "Morgenochtend gaan we gewoon weer gamedriven", zegt hij opgelucht.

De Tawny Eagle.

Een zeer bijzonder oord: de Ngorongoro krater.

En zo geschiedde inderdaad op 1 september. Na een frisse nacht, waarbij we warme kruiken in bed vonden, rijden we de volgende ochtend de krater in. Buiten het prachtige schouwspel tussen jakhalsen en leeuwin, spotten we weer heel veel andere dieren.

Twee Golden en een Black-backed jakhals.

Daarnaast genieten we van het schitterende decor en de prachtige kleuren in de krater, die vol verrassingen zit. Zo plukken bij een meertje een hyena of 25, kreunend, piepend of gemeen lachend, aan een dood wildebeest. Op de achtergrond kleuren flamingo's de boel een beetje op terwijl nijlpaarden er luidruchtig tussendoor banjeren. Wat is het heerlijk om hier te zijn. 's Avonds zitten we nog één nachtje in de Serena lodge, dan gaan we terug de bewoonde wereld in.

De grootste slagstanden die we deze reis hebben gezien!

We rijden de hele ochtend naar Arusha waar Roy safari's een lunch aanbiedt ter compensatie voor het ongemak na de auto-pech. Ongemak hebben we eigenlijk niet gehad, desondanks is de lunch zeer aangenaam in Mountain village, een prettig restaurant waar buiten een buffet staat opgesteld met de heerlijkste hapjes.

Daarna vertrekken we naar het Proteahotel langs de Weruweru rivier voor de laatste nacht in Tanzania. Het hotel valt wat tegen, maar de mooie tuin maakt veel goed. Die is groot, zit vol vogels en baldadige blue monkeys. Tot in de middag hangen we wat in de zon in de hoteltuin, pakken de bagage bij elkaar en stappen voor het laatst bij Baraka in de wagen die ons naar het vliegveld brengt. Een omhelzing volgt. Tot ziens Baraka. Het was geweldig met jou door het mooie Tanzania te trekken.

Met KLM's KL 569 verlaten we Oost-Afrika en in alle vroegte arriveren we 4 september weer op Schiphol.

Dit was een reis van Talisman: www.talismanreizen.nl.
Kijk op www.bosfoto.nl voor nog meer foto's van deze fantastische reis.

